

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ
Гж бр.1371/2018
28.08.2018. године
Н и ш

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ, у већу састављеном од судија, Соње Симоновић Стојановић, председника већа, Зорице Стошић и Јадранке Митровски, чланова већа, у правној ствари тужилаца Н. И. и М. И., обоје из ... чији је пуномоћник Јордан Величков, адвокат из Ниша, против туженог Д. И. Из ..., ради поништаја наследничке изјаве, вредност спора 10.000,00 динара, одлучујући по жалби туженог изјављеној против пресуде Основног суда у Нишу ЗП бр. 4820/17 од 24.10.2017. године, у седници већа одржаној дана 28.08.2018. године донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Основног суда у Нишу ЗП бр. 4820/17 од 24.10.2017. године тако да гласи:

ОДБИЈА СЕ тужбени захтев тужилаца Н. И. и М. И., обоје из ..., којим су тражили да се према туженом Д. И. Из ... утврди, да су тужиоци, у оставинском поступку пред Основним судом у Нишу, који се водио иза смрти пок. Н. И., бив. Из ..., под бројем ..., дали у заблуди наследничке изјаве којим се прихватају наслеђа и да се исте поништавају, тако да не производе правно дејство, као НЕОСНОВАН.

ОБАВЕЗУЈУ СЕ тужиоци Н. И. и М. И., обоје из .., да туженом Д. И. Из ..., солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 36.950,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Првостепеном пресудом, првим ставом изреке, утврђено је да су тужиоци у оставинском поступку пред Основним судом у Нишу, који се водио иза смрти пок.

Н. И., бив. Из ..., под бројем ..., дали у заблуди наследничке изјаве којим се прихватају наслеђа и да се исте поништавају тако да не производе правно дејство. Другим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцима солидарно исплати трошкове парничног поступка у износу од 100.800,00 динара.

Против наведене пресуде благовремено је жалбу изјавио тужени, без ближег навођења законских разлога, са предлогом да се предмет врати на поновно суђење.

Тужилац Н. И. је поднео одговор на жалбу којим је оспорио жалбене наводе, са предлогом да се ожалбена пресуда потврди.

Испитујући ожалбену пресуду на основу чл. 386. Закона о парничном поступку (Сл. гласник РС бр. 72/2011, 49/13, 74/13 и 55/14), Апелациони суд у Нишу је нашао да је жалба туженог основана.

Ожалбена пресуда није захваћена битним повредама одредаба парничног поступка из чл. 374. ст. 2. тач. 1, 2, 3, 5, 7 и 9. ЗПП-а, на које другостепени суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоци су рођени брат и сестра који су решењем Основног суда у Нишу ... од 07.04.2014. године оглашени за наследнике пок. Н. И., њиховог оца, на делу од по $\frac{1}{2}$, на $\frac{1}{4}$ стана у ул. ... 63А, површине 77м². Пре доношења решења одржано је рочиште на коме су овде тужиоци дали изјаву да заоставштину пок. Н. чини $\frac{1}{4}$ наведеног стана, те да су упознати и упозорени на неопозивост једном дате наследничке изјаве, након чега су дали наследничке изјаве да се прихватају наслеђа које им припада по закону. Тужиоци нису били у добрим односима са својим оцем, па нису знали ни за његово финансијско стање. Због дугова пок. Н., стан који су тужиоци наследили у оставинском поступку, продат је у извршном поступку ради наплате потраживања која су повериоци имали према пок. оцу тужилаца, али је поред тога према њима покренуто и више извршних поступака, ради наплате осталих потраживања поверилаца.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд закључује да је, приликом давања наследничких изјава, код тужилаца постојала заблуда о мотиву која је била одлучна за прихватање наслеђа и нашао да су испуњени услови за поништај таквих изјава сходно чл. 220. ст. 4. ЗОО.

По оцени овог суда, овакав закључак првостепеног суда се не може прихватити као правилан, јер је на правилно утврђено чињенично стање првостепени суд погрешно

применио материјално право, због чега је ожалбена пресуда морала бити преиначена.

Према чл. 220. ст.3. Закона о наслеђивању изјава о пријему наслеђа неопозива је, док наследник који се примио наслеђа може захтевати поништај изјаве о пријему наслеђа ако је изјава дата као последица принуде, претње, преваре или заблуде, у складу са чл. 4. истог члана закона.

Погрешан је закључак првостепеног суда да је код тужилаца постојала заблуда о мотиву, указујући на то да су прихватањем наследства сматрали да ће на тај начин добити имовину, које очекивање је изневерено, јер су након смрти и давања наследничких изјава сазнали за презадуженост њиховог оца.

Заблуда о мотиву постоји када једна страна погрешно верује да постоји чињеница која га је подстакла да закључи правни посао, иако она не постоји. У конкретном случају, по оцени Апелационог суда ради се о чињеници да оставиоचेви дугови превазилазе вредност наслеђене имовине, због чега тужиоци траже поништај наследничких изјава.

Међутим, смисао наслеђивања је у томе да наследник, преузимајући права и имовину умрлог, преузима и његове обавезе, имовинске природе, чак и против своје воље. Напред наведено не може бити разлог за поништај наследничке изјаве, имајући у виду одредбу чл. 222. Закона о наслеђивању којом је регулисан обим наследникове одговорности за дугове оставиоца, а којом је прописано да наследник одговара за оставиочеве дугове до висине вредности наслеђене имовине.

У конкретном случају, поједини дугови оставиоца намирени су у извршном поступку продајом стана који су тужиоци, као законски наследници, наследили иза смрти оставиоца. Стога, имајући у виду цитирану законску одредбу, не постоје разлози за рушљивост који би проузроковали поништај датих изјава, с обзиром на чињеницу да наследничка изјава није дата у заблуди, што је један од услова за поништај наследничке изјаве.

Супротно израженом ставу првостепеног суда, чињеница да се против тужилаца и даље воде извршни поступци, није од утицаја на околност, да наследници одговарају до висине наслеђене имовине сходно чл. 222. Закона о наслеђивању, јер да би повериоци остварили своје потраживање у спору против правних следбеника свог дужника, оставиочев поверилац мора да докаже постојање потраживања и његову висину, али и постојање заоставштине чија је вредност довољна за потпуно или делимично

намирење потраживања, због чега је суд у тим поступцима у обавези да утврди вредност наслеђене имовине, односно да ли је иста и у којој мери довољна за намирење потраживања.

С обзиром на напред наведено, Апелациони суд је нашао да не постоје разлози за рушљивост наследничких изјава, чије би постојање водило поништају истих, те је ожалбену пресуду преиначио и одбио тужбени захтев тужилаца.

Имајући у виду да је преиначена одлука о главној ствари, преиначена је и одлука о трошковима поступка, у смислу одредбе чл. 165. ст.2. ЗПП-а, па су туженом који је успео у парници, у складу са чл. 153. ст.1. ЗПП-а, признати стварни и нужни трошкови у укупном износу од 36.950,00 динара и то: за састав одговора на тужбу од стране адвоката износ од 6.000,00 динара, за заступање од стране адвоката на 4 одржана рочишта износ од по 7.500,00 динара, на име судске таксе за одговор на тужбу износ од 950,00 динара, а све у складу са важећом АТ и Законом о судским таксама.

Имајући у виду напред наведено, а на основу овлашћења из чл. 394. ст.1. тач. 4. ЗПП-а, одлучено је као у изреци ове пресуде.

АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ, дана 28.08.2018. године, Гж бр.1371/2018

Записничар-судијски сарадник,
Ивана Стевановић

Председник већа-судија,
Соња Симоновић Стојановић

Судија известилац,
Зорица Стошић